

نگاهی به مرحله گروهی و حذفی یورو ۲۰۲۰

از پرگل‌ترین روز تاریخ یورو تا رکورد گل به خودی

کمتر کسی تصور می‌کرد در پایان مرحله گروهی یورو ۲۰۲۰، نبرد بزرگ و سنتی بین انگلیس و آلمان یا جدال جذاب بلژیک و پرتغال در مرحله یک هشتم نهایی شکلی بگیرد اما چند نتیجه عجیب، جدول را تغییر و پیرزگان را رو در روی هم قرار داد. سلیات فوتبال ۳۶۰ گزارش جالبی در مورد مرحله گروهی منتشر کرده که با هم می‌خوانیم:

ایتالیا فراتر از انتظار، ترکیه بدترین تیم جام

شاید درخشش ایتالیا در گروه اول قابل پیش‌بینی بود اما هیچ کس تصور نمی‌کرد ترکیه پرستاره شول گوش بدترین تیم جام نام بگیرد. از میراج دمیرال که با یک گل به خودی، اولین گل جام را رقم زد تا جالبان اوغلو حالاییبتر، سویونجو، اوندر وایلماز، ستاره فصل گذشته قهرمان لوشامپیونه، هیچ کدام درخشش نداشتند. تنها فرق این ترکیه با تیمی که در یورو ۱۹۹۶ در اولین تجربه حضور در تورنمنت‌های مهم در دوران معاصر با صفر امتیاز حذف شد، گل قهوه‌چی بود.اترک هابدون امتیاز ویا تنها یک گل زده بدترین تیم جام بودند. در آن سمت ایتالیا اقدر درخشان بود که مانچینی در دقایق پایانی بازی سوم و شریفاتی تیش به فکر حسرت بزرگ خودش یعنی بازی نکردن در جام جهانی ۱۹۹۰ افتاد و اجازه داد بر خلاف آن جام، همه بازیکنان حاضر در اردوی ایتالیا و حتی دروازه‌بان دوم تیم هم به میدان بروند. ایتالیا ۹ امتیاز همراه ورنو سوسیس ۲ امتیازی صعود کردند و ترکیه به خانه رفت. رنیز در دومین پوروی متوالی اش یک گرت بیل آماده و کلی امید به تکرار درخشش دوره قبل دارد!

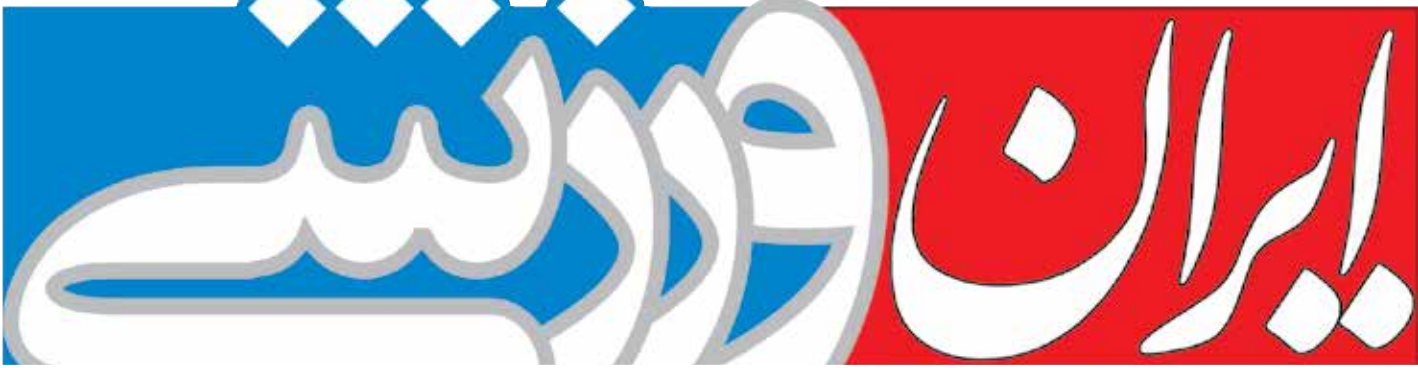
از خیلی خوب به خیلی بد

انگارد دانمارک عادت دارد در یورو از صفر به صد برسد! آنها ۲۹ سال بعد از اینکه به عنوان جایگزین یوگسلاوی تحریم شدند، به یورو رفتند و با جام برگشتند؛ با ۲ باخت و شوک ناشی از حمله قلبی کریستین اریکسن با صفر امتیاز از ۲ بازی تا آستانه حذف پیش رفتند اما با برتری ۴-۲ یک دربیاز سوم مقابل روسیه، سهمیه صعود مستقیم را به دست آوردند. بلژیک نه حرف داشت و نه حریف و با ۹ امتیاز به عنوان تیم اول صعود کرد. فنلاند که در روز اول با برتری مقابل همسایه اش - دانمارک - امید به صعود یافت، با باخت در ۲ بازی بعدی یکی از ۲ تیم سوم حذف شده گروه‌ها نام گرفت. در این گروه هر ۳ تیم دانمارک، روسیه و فنلاند ۳ امتیازی بودند که در نهایت دانمارک به‌خاطر تفاضل گل صعود کرد و فنلاند و روسیه حذف شدند.

لاله‌های زیبای باغ یورو

هلند به عنوان یکی از تنها ۳ تیم ۹ امتیازی مرحله گروهی بازی به بازی بهتر شد و تحسین همگان را برانگیخت. آنها به لحاظ امتیازی، پس از ایتالیا دومین تیم برتر جام نام دارند و از آنها خوشحال‌تریاری سن‌ژرمن است که از آماده‌ترین فانیلادوم معکم را از شروع فصل آینده در اختیار دارد. اتریش پس از برتری نوام با شهار یاز نادیر ستانه از دهان خارج نشده اترانویچ در جدال با مقدونیه شمالی، به هلند باخت اما ۳ امتیاز حیاتی بازی با اوکراین را به دست آورد و با ۶ امتیاز پشت سر هلند ۹ امتیازی برای اولین بار در دوران حضورش در یورو از مرحله گروهی صعود کرد. اوکراین ۳ امتیازی که تحت نظر شو جنکو تیم خوبی نشان داد، تنها با یک تفاضل گل بهتر نسبت به فنلاند، چهارمین و آخرین تیم برتر سوم گروه‌ها شد. مقدونیه شمالی، تیم نه‌جیمی و جذاب جام هر چند پس از ترکیه دومین تیم ضعیف و صفر امتیازی جام بود اما در جام حذفی‌های گوران یانف، کاپیتان سرشناس اش، خاطره خوبی از اولین حضورش در تورنمنت‌های بزرگ بجاکذاشت و ثابت کرد چند ماه قبل اتفاقی اولین شکست خانگی ۲۰ سال اخیر آلمان در مراحل مقدماتی، تورنمنت‌های مهم را رقم نزده!

ساونگیت بد سلیقه و مودریج همیشه خوب کروات‌ها
از دورا ل تا دورس بوزاس می‌های گروه چهارم کلی رکورد و گل

روزنامه ورزشی صبح ایران ● صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی ● مدیرمسئول: علی‌عالی ● تلفن: ۴۱۱۳۳-۸۸۵۰ ● نمایر: ۸۴۲۱۱۱۳۳ ● سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷۰-۰۱۳۰۰-۸۸۵۰ ● انتشارات: ۵۰۲۸۸۹۲-۸۸۵۴۸۸۰۰ ● امور مشترکین: ۸۸۵۴۸۸۰۰-۸۸۷۴۸۸۰۰ ● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ● چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshi

شنبه ۵ تیر ۱۴۰۰- شماره ۶۷۹۳

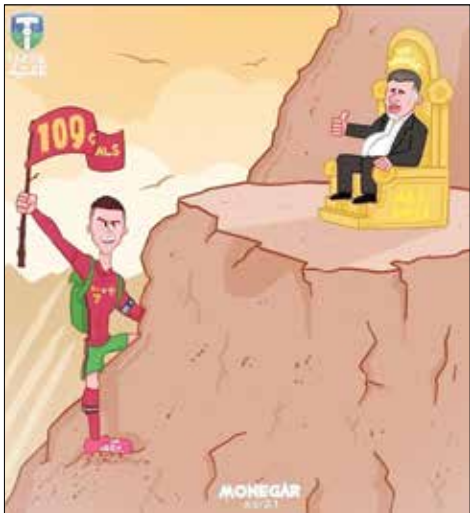
WWW.INN.IR

info@inn.ir

شور سر خیوستی

هر چند رقابت‌های یورو تحت نظر رسانه هاست و هر خبری از آن مورد توجه است در کوپا آمریکا از این خبر هانیست. شاید ساعت بد مسابقات برای اغلب کشورهای دنیا دلیل این ماجرا باشد. بامداد جمعه تیم ارگوکونه موفق شد با نتیجه ۲ بر صفر تیم پولوی را شکست دهد. ستاره این بازی ادینسون کاونتی بود. او گل دوم تیشم را هم به ثمر رساند و مثل همیشه به سبک سرخیوستی به شادی گل برداخت.

کریستیانو رونالدو بالاخره به رکورد علی دایی رسید و حالا مثل اسطوره فوتبال ایران در عرصه ملی ۱۰۹ گل زده. او با گلزنی در در دیدار بعدی پرتغال که مقابل بلژیک است می‌تواند به تنهایی رکورددار گلزنی در رده ملی شود و سلطان علی دایی را جابجارد.

هوین جعفری

تست عضویت در هیأت مدیره

جمعیت زیادی بیرون در ایستاده‌اند... مسئول انتخاب اعضای هیأت مدیره نگاهی به جمعیت می‌کند و می‌گوید: «ما فقط چهار تا می‌خوایم. شاید سه تا... خیلی زیادین... اونایی که طرفدار این تیم هستن کجان؟»
 عده‌ای دست بلند می‌کنند.
 «اوکی، شماها تشریف بیرین اون سمت، شمارتون رو درایم تماس می‌گیرم خدمتون...»
 «خب... هنوزم زیادین... کیا طرفدار تیم رقیبن؟»
 عده‌ای دست بلند می‌کنند.
 «اوکی شماها بمونین. بقیه بفرمایین، شمارتون رو داریم. اگر قدراسیون اسکواش یا هیأت شطرنج نوردی نفر کم آورد خیرتون می‌کنیم...»
 «خب... هنوزم زیادین... کدومتون آدمای شریفی هستین؟ یعنی خودتون خودتون رو آدمای خوبی می‌دونین؟»
 عده‌ای دست بلند می‌کنند.
 «بسیار عالی، شمارتون رو داریم. باهااتون تماس می‌گیریم برای کمیتشه فرهنگی باشگاه‌ها...»
 «چاون... خب تعدادتون مناسب‌تر شد. اونایی که هر رو از بر تشخیص نمی‌دن بمونن، بقیه برین...»
 عده‌ای سالن را ترک می‌کنند.
 «ای بابا! زیادین که هنوزا هر کدومتون پرورنده فساد مالی دارین، مشکل اخلاقی دارین، جایی پرورنده بار دارین بمونین، بقیه بیرون منتظر وایسین بفرستیم تون یوق قدراسیون‌های مختلف مشغول به کار بشین. استعدادتون خوب بوده تا اینجا بموندین. تعدادی می‌روند. سه نفر می‌مانند.»
 مسئول انتخاب لیخندی می‌زند و می‌گوید: به به! اعضا! جدید هیأت مدیره باشگاه فرهنگی ورزشی شالکا! مبارکون باشه...»
 نتیجه اخلاقی: می‌بینید این خارجی‌های نامرد و کاپیتالیست چطور با آماتیی که در دشتشان است برخورد می‌کنند؟ این نوع انتخاب شرم‌آور است!

تصمیم درست، زمانبندی نادرست

پای آلکنومی ایستیم

۵ پیروزی از ۱۵ مسابقه. این عملکرد تیم ملی والیبال ایران در رقابت‌های لیگ ملت‌های والیبال بود. چیزی که منجر به سقوط آزاد تیم ملی والیبال ایران در رنکینگ جهانی شد.و تیم ملی در رتبه دوازدهم دنیا ایستاد. آن هم در آستانه بازی‌های المپیک که رقابت مهمی برای والیبالیست‌های ایرانی است. با این حساب احتمالاً رنگ خطر برای بسیاری به صدا درآمده و محمدرضا داووزنی که خیلی زود عذرخواهی کرده و می‌گوید که آلنکو باید پاسخگو تصمیماتش باشد. به نظر نزدیکی رقابت‌های المپیک بسیاری را به تکیه‌انداخته‌است.
 موضوع مهم اما در این رقابت‌ها نه نتایج ضعیف و شکست پشت شکست برای تیم ملی که صدای رنگ تغییر نسل تیم ملی بود. این اولین رقابت‌هایی بود که آلنکو روی نیمکت تیم ملی نشست. این مسأله را اگر به ماجرای تغییر نسل والیبال ایران اضافه کنیم، می‌بینیم که نباید از این رقابت و تیم ملی ایران انتظار زیادی داشت. در واقع این بازی‌ها فرصتی بود برای سنجیدن کیفیت سرمربی تیم ملی و همچنین سنجیدن عیار ملی‌پوشان ایران. شاید تنها ایراد ممکن زمان آن آزمون و خطا باشد. اینکه در آستانه رقابت‌های المپیک والیبال ایران درگیر چنین بروسه‌ای شده شاید چندان منطقی به نظر نیاید. به جز این نگرانی به نظر این رقابت‌ها و نمایش تیم ملی با در نظر گرفتن این پیش‌زمینه نمایش قابل قبولی بود. از این جهت که عیار بسیاری از بازیکنان جدید تیم ملی سنجیده شد. از چند جوان با استعداد رونمایی شد و مهم‌تر اینکه فهمیدیم برای به کار گرفتن آنها و رساندن‌شان به نقطه آرمانی کار و تلاش زیادی نیاز داریم. از این رو برپیراه نیست اگر انتظار داشته باشیم که تیم ملی در المپیک نمایشی به مراتب بهتر از لیگ ملت‌های والیبال ارائه دهد. چیزی که برپیدا سعادت یکی از ستاره‌های نوظهور والیبال ایران هم به آن اشاره کرده و امیدوار است نمایشش در المپیک بهتر از رقابت‌های اخیر باشد. مسأله مهم دیگر حضور چهره‌ای چون آلنکو است. یکی از مربی‌های صاحب کلاسی که می‌تواند در کنار زمین یاد و خاطره روزهای خوب خولیو ولاسکو را در والیبال ایران زنده کند. نمایش تیم ملی را نباید به همین ۱۰ شکست خلاصه کرد. بالاخره این اولین تورنمنتی بود که مربی روس در کنار تیم بود و باید به او فرصت داد که ایده‌های خود را در زمین اجرایی کند. نمایش‌های او در زمین رگه‌هایی از هوش و شخصیت تأثیر گذارش در تیم را به نشان داده و به نظر می‌رسد با ماندش در تیم ملی بتوانیم پروسه گذار بین نسلی را به خوبی پشت سر بگذاریم. نباید فراموش کنیم که ماجراهای کووید هم موجب شده تا شرایط برای تیم ملی و کنار هم ماندن‌شان و اردوهای بلند مدت سدخوش تغییرات و دگرگونی‌هایی شود. برای همین نباید عجله کرد. حالا که در بدترین زمان ممکن و در آستانه المپیک قرار است همه چیز در والیبال ایران تغییر کند، باید ای هزینه‌هایش هم بایستیم.

فرهاد کاس نژاد

موقعیت ایران مثل روسیه در فینال ۲۰۱۲

ملت‌ها به انگیزه حرفه‌ای اصلی خود یعنی المپیک توکیو نزدیک می‌شود. ساختن این تیم پازرنده برای موفقیت در المپیک نمی‌تواند کار آسانی باشد اما شبیه این است که بعد از دو ست شکست در یک بازی، تیم را برگردانید و بازی را برنده تمام کنید؛ کاری که اصلی این انتخاب، انگیزه‌ام برای حضور در از آلنکو در تیم ملی روسیه حتی در فینال المپیک ۲۰۱۲ مقابل برزیل برآمده است. بازهم برمی‌آید؟ چاره‌ای جز منتظر ماندن تا المپیک نیست اما سوابق آلنکو و چهره‌های تازه و پرامید تیم ملی می‌گویند درخشش در المپیک از ما ساخته است. آلنکو احتمالاً بعد از المپیک توکیو سرمربی ایران نخواهد بود و تیم ملی بعد از یک دهه با مربی ایرانی -آنطور که از خبرهای گذشته به جا مانده- راهش را ادامه می‌دهد اما موفقیت یا ناکامی در المپیک می‌تواند درباره این تصمیم نیز تردیدها و واره‌سی‌های تازه را پدید بیاورد.

باشگاه و تیم ملی داشت اما برای تیم ملی ایران نتیجه‌ای جز ناکامی در لیگ ملت‌ها به ارمغان نیاورد. پایان فروردین ماه بود که آلنکو به ایران آمد، خوشحال از اینکه کارش در رنژیت را به پایان رسانده است، «چرا ایران را انتخاب کردم؟ علت اصلی این انتخاب، انگیزه‌ام برای حضور در چهارمین المپیکم بود و امیداورم تأثیر گذار باشم. مسأله دوم همکاری و استقبال مسئولان والیبال ایران بود که درک کردند من باید فصل را با رنژیت کاران به پایان برسانم و سپس به ایران بیایم.»

اما آلنکو بعد از تجربه لیگ ملت‌ها شاید تیمی بسازد که به رؤیاهای والیبال ایران نزدیک شود. از او بعید است تا المپیک توکیو روزی را بدون نقشه برای موفقیتی شکفت انگیز به شب برساند، اگرچه بدون وعده کارش را در ایران شروع کرد و همچنان در سکوت و بدون وعده ادامه می‌دهد. آلنکو حضور در المپیک چهارم را بزرگ‌ترین انگیزه‌اش برای کار در ایران می‌دانست و حالا پس از تجربه ناکامی در لیگ

آنچه در لیگ ملت‌های والیبال ۲۰۲۱ بر تیم ملی ایران گذشت، ناکامی دور از ذهن نبود و نمی‌تواند تصویری یکسره را مایه‌کننده آن آینده والیبال ایران بسازد. ولادیمیر آلنکو گفته بود بعد از پروژه‌اش در ایران می‌خواهد دورانی را با فارغ شدن از مربیگری بگذراند، «بلند نیستم یا نصف انرژی‌ام کار کنم. صدای درونی‌ام به من می‌گوید که احتیاج به وقته دارم. همانطور که وسایل الکترونیکی نیاز به ریست دارد، من هم نیاز به ریست دارم. در این مدت کوتاه پیشنهادات زیادی از طرف چندین باشگاه به من شد و حتی یکی از آنها پیشنهاد بسیار خوبی است؛ از من خواسته شد مدیرفنی یک باشگاه روسی شوم ولی امیدوارم بعد از المپیک بتوانم مدت کوتاهی استراحت داشته باشم.» او اما نمی‌تواند این دوران را بازننده سپری کند.

توجه تغییر نسل در تیم ملی ایران برای ناکامی در لیگ ملت‌ها کافی نیست. قدراسیون والیبال هم نمی‌تواند با تکرار نام «ایران جوان» در تیتز خیرها از شکست‌ها فرار کند و بدون مربی رها کردن تیم ملی در سال گذشته را زیاد ما ببرد. نتایج ایران در لیگ ملت‌ها و ده شکست، حاصل همان دوران تعطیلی تیم ملی بود که قدراسیون والیبال خیال می‌کرد اهمیتی ندارد. آلنکو در رنژیت به کارش ادامه داد تا بعد نوبت به شروع در هنرنگار کار در ایران برسد. البته که این برای آلنکو به عنوان یک فرصت شغلی ایده‌آل بود و او در روسیه حتی سالها عادت به همکاری هم‌زمان از

سام ستارزاده

تغییر نسل؛ پروژه مشترک آلنکو و کی روش به ماد لگرم باشید!

بر خلاف آنچه اغلب انتظار داشتیم، سوغاتی ولادیمیر آلنکو از نخستین سفر کاری‌اش با سروقامتان ورزش ایران به ایتالیا ۵ پیروزی و ۱۰ شکست بوده؛ از جمله باخت مقابل رقبای آسیایی نظیر ژاپن و استرالیا که مدت‌هاست به جشیدن طعمش عادت نداریم.

عملکرد والیبالیست‌های ماساوی کاغذ شاید با کلمه امیدوارکننده‌ای توصیف نگردد اما به عنوان یک شروع بایک نسل جدید و یک تیم کاملاً پوست انداخته که خود را آمیخته درخشش در المپیک توکیو می‌کند، جنگاوری در لیگ ملت‌ها را می‌توان آغازی دلگرم‌کننده برای تیم آلنکو دانست.

سرمربی روس تیم ملی می‌توانست به اندوخته سال‌های گذشته و لاسکو، گواج و کولاکویچ تکیه کند و با استفاده از سعید معروف، محمد موسوی، امیر غفور و سایر اعضای ترکیب همیشگی سال‌های گذشته امتیازات را جمع‌آوری کند.

حتمی در صورت حد زود هنگام در توکیو-اما، خرس گریزی یادگاری‌اش برای والیبال ایران را به ارمغان آورده؛ پدیده‌هایی نظیر برپیدا سعادت، مرتضی شریفی، محمد رضا حضرت‌پور و امیرحسین اسفندیار که بندر ریجینی نقطه آغاز مسیرشان به سوی ساحل آرزوها شده.

چنین جوانگرایی در والیبال ملی در اید‌آل‌ترین زمان ممکن به دست آلنکو کلید خورده؛ پروژه‌ای نظیر پوست‌اندازی تیم‌ملی فوتبال پس از جام جهانی ۲۰۱۴ که با افزودن علیرضا بیرانوند، مرتضی پورعلی‌گنجی، سردار آزمون و مستحکم‌شدن جایگاه علی‌رضا جهانبخش در تیم ملی، راه رابرای استعداد‌های جوان بسیاری باز کرد تا جزوی از تیم خاطره‌آفرین کارلوس کی‌روش در دهه ۹۰ باشند.

آنچه ۵ سال گذشته بر فسر و پرتغالی در فوتبال انجام داد و نظیر آن را سرمربی کاریلد روسی در والیبال پیاده کرده، طرز تفکر سرمربیان حرفه‌ای را به خوبی پر رنگ می‌کنند؛ اینکه فارغ از نام ورزش، چنین افراد برجسته‌ای به دستاورد‌هایی فراتر از یک پیروزی بایک صعود (و حتی قهرمانی) می‌اندیشند و به جای چند ساعت، چند سال آینده تیم خود را می‌بینند.

محصول جسارت آلنکو در پیشبرد پروژه‌ای که در بدترین حالت پس از المپیک توکیو نیازمیرم والیبال کشور می‌بود، مانند فریادهای احساسی و تأثیرگذار زیبایش در کنار زمین که حتی توجه رسانه‌های غیر ایرانی را نیز به همراه داشت، می‌تواند در والیبال کشور ماندگار شود.

به لیست‌های اخیر تیم‌ملی توجه کنید. ستاره‌های مهم این لیست، عمدتاً بر خاسته از پیروزه تغییر نسل سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ بوده‌اند. چنین لیست برمه‌رهای می‌تواند سرنوشت پنج سال بعد والیبال ایران باشد.

آلنکو احتمالاً بعد از المپیک توکیو سرمربی ایران نخواهد بود و تیم ملی بعد از یک دهه با مربی ایرانی -آنطور که از خبرهای گذشته به جا مانده- راهش را ادامه می‌دهد اما موفقیت یا ناکامی در المپیک می‌تواند درباره این تصمیم نیز تردیدها و واره‌سی‌های تازه را پدید بیاورد.

